

sygn. akt IV K 613/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 stycznia 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie IV Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Jakub Wiliński

Protokolant Mariusza Zająca

bez udziału prokuratora

po rozpoznaniu w dniu 5 stycznia 2016 r.

sprawy **A. W. (1)** urodzonej (...) w S., córki H. i W. z domu Luty,

oskarżonej o to, że:

w dniu 30 grudnia 2014 r. w S. przy ul. (...) działając w krótkich odstępach czasu i z góry powziętym zamiarem z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej dokonała zaboru w celu przywłaszczenia z C. (...)testera wody toaletowej C. (...) P. (...) o wartości 429 zł i ze sklepu (...) testera wody toaletowej C. (...) C. o wartości 449 zł, o łącznej wartości 878 zł na szkodę (...) Spółka z o.o. z siedzibą w W.,

to jest o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk,

I. uznaje A. W. (2) za winną popełnienia zarzuconego jej czynu i za występek ten na podstawie art. 278 § 1 kk oraz na podstawie art. 33 § 2 kk wymierza oskarżonej karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych określając wysokość stawki na 10 (dziesięć) złotych,

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk oraz art. 73 § 1 kk – przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk – wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonej na okres próby 3 (trzech) lat, oddając oskarżoną w okresie próby pod dozór kuratora,

III. na podstawie art. 46 § 1 kpk zobowiązuje oskarżoną do naprawienia w całości szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz (...) Spółka z o.o. z siedzibą w W. kwoty 878 (ośmiuset siedemdziesięciu ośmiu) złotych,

IV. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej grzywny zalicza oskarżonej okres jej zatrzymania od 22 do 23 stycznia 2015 r. to jest jeden dzień,

V. na podstawie art. 627 kpk i art. 2 ust. 1 pkt 2 oraz art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach karnych zasądza od oskarżonego w całości na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym i opłatę karną w kwocie 220 (dwustu dwudziestu) złotych.

sygn. akt IV K 613/15

UZASADNIENIE

W dniu 30 grudnia 2014 r. tuż przed godziną 13.00 oskarżona A. W. (2) udała się do sklepu kosmetycznego S. znajdującego się w Centrum Handlowym (...) przy ul. (...) w S.. Oskarżona podeszła do jednego z regałów, zdjęła z niego tester wody toaletowej C. (...) P. (...) o wartości 429 zł, po czym schowała go do odzieży i wyszła ze sklepu.

Tego samego dnia po godzinie 15.00 oskarżona udała się do innego sklepu kosmetycznego S. znajdującego się w Centrum Handlowym (...) przy ul. (...) w S.. Tam podeszła do jednego z regałów, zdjęła z niego tester wody toaletowej C. (...) C. o wartości 449 zł, po czym schowała go do odzieży i wyszła ze sklepu.

Dowody:

- zeznania świadka M. K., k. 5-6, 24, 26-27,
- wyjaśnienia oskarżonej, k. 48, 117,
- informacja (...), k. 67,
- dokumentacja fotograficzna, k. 10,
- zapis monitoringu, k. 14,
- tablica pogładowa, k. 24,

W dniu 22 stycznia 2015 r. pracownik ochrony (...), współpracujący ze sklepem (...) w Centrum Handlowym (...), dostrzegł na obrazie monitoringu oskarżoną i skojarzył jej postać z osobą, którą podejrzewano o dokonywanie kradzieży na terenie tego sklepu. Po jego interwencji pracownicy ochrony Centrum Handlowego (...) zatrzymali oskarżoną i przekazali wezwanym przez siebie policjantom. Policjanci dokonali przeszukania oskarżonej, przy której ujawnili m.in. śrubokręt oraz cążki metalowe. W wyniku przeszukania mieszkania oskarżonej ujawnili też torebkę damską wyłożoną od środka folią aluminiową. Oskarżona przedmiotów tych używała do dokonywania kradzieży sklepowych, to jest odcinania znajdujących się na towarach zabezpieczeń magnetycznych i przenoszenia skradzionego mienia przez bramki magnetyczne sklepów.

Dowody:

- zeznania świadka M. C., k. 17,
- wyjaśnienia oskarżonej, k. 48, 117,
- zeznania świadka T. S., k. 22,
- protokół zatrzymania osoby, k. 21,
- protokół przeszukania osoby, k. 38-40,
- protokół przeszukania mieszkania, k. 33-37,
- cążki metalowe i śrubokręt, k. 41.

Oskarżona ma 60 lat. Pozostaje rozwiedziona. Dzieci na utrzymaniu nie posiada. Utrzymuje się z oszczędności. Oskarżona posiada mieszkanie własnościowe o wartości ok. 300 tys. złotych oraz samochód osobowy o wartości ok. 30 tys. zł. Oskarżona była uprzednio dwa razy karana za kradzieże – raz na terenie Polski, a raz na terenie Niemiec (za każdym razem na kary grzywnien). Biegli psychiatrzy orzekli, iż w czasie objętym zarzutem oskarżona nie miała z przyczyn chorobowych zniesionej ani znacznie ograniczonej zdolności rozpoznawania znaczenia czynu i kierowania swoim postępowaniem.

Dowody:

- wyjaśnienia oskarżonej, k. 117,

- dane o osobie, k. 44,

- dane o karalności, k. 58.

- opinia sądowo-psychiatryczna, k. 67-70.

Oskarżona w całości przyznała się do popełnienia zarzuconego jej czynu. Co do kradzieży w sklepach (...) oskarżona wskazała, że rozpylała tam na siebie zapachy z testerów perfum, co poprawiało jej nastrój. Pod koniec 2014 r. czuła się bowiem gorzej. Gdy oskarżonej spodobał się któryś z zapachów dokonywała kradzieży testera i wychodziła ze sklepu. Kradzieży dokonywała dla siebie. Nie pamiętała daty konkretnych kradzieży w sklepach (...). Oskarżona wyjaśniała też na temat kradzieży innych jeszcze przedmiotów - w innych sklepach. Na rozprawie także przyznała się do postawionego jej zarzutu i podtrzymała treść wcześniej złożonych wyjaśnień. Wskazał nadto, że wcześniej zamieszkiwała w Niemczech, gdzie jej mąż podpalając dom chciał targnąć się na jej życie. W Niemczech oskarżona uczęszczała na terapię dla kobiet gnębionych. Po okazaniu oskarżonej zapisu monitoringu z obu sklepów (...) z dnia 30 grudnia 2014 r. oskarżona rozpoznała tam swoją osobę i wyjaśniła, że do sklepów wchodziła sama. Nikt jej nie towarzyszył. Zaprzeczyła znajomości z kobietą, która zarejestrowana została obok oskarżonej w obu monitorowanych sytuacjach. Co do dowodów rzeczowych w postaci metalowego śrubokręta, czązek metalowych i torebki damskiej wyłożonej w środku folią aluminiową, oskarżona wyjaśniła, że przedmioty te służyły jej do usuwania znajdujących się na towarach zabezpieczeń magnetycznych i przenoszenia skradzionego mienia przez bramki magnetyczne sklepów.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonej. Wyjaśnienia te w pełni korespondowały z zeznaniami świadków jak i zapisem monitoringu. Kwestia przystosowania torebki damskiej do dokonywania kradzieży, jak też używania w tym celu metalowych czązek i śrubokręta, jawiła się jako logiczna i znajdująca potwierdzenie w zasadach doświadczenia życiowego. Okoliczności natomiast złego samopoczucia oskarżonej w końcu roku 2014, sposobu dokonywania kradzieży testerów, braku współdziałania z osobami trzecimi, czy spraw życia osobistego dotyczących jej i jej byłego męża, nie napotykały dowodów przeciwnych. W szczególności w sprawie nie ustalono, aby oskarżona faktycznie znać miała młodą kobietę o blond włosach, która pojawiała się przy oskarżonej w obu momentach dokonywania kradzieży testerów perfum. Oczywiście zasady doświadczenia życiowego wskazują, iż mało prawdopodobnym jest taki zbieg okoliczności, aby obie kobiety, w krótkich odstępach czasu, znaleźć się miały obok siebie w dwóch różnych sklepach – i to w momencie dokonywania przez oskarżoną kradzieży. Sytuacji takiej jednak nie można też całkowicie wykluczyć. Obraz monitoringu nie ujawniał zaś, aby oskarżona i wskazana młoda kobieta okazywać miały jakiegokolwiek oznaki znajomości, a tym bardziej współdziałania.

Za w pełni wiarygodne uznano zeznania obu pracowników ochrony jak i interweniującego policjanta. Zeznania te były logiczne, przekonujące i zborne. W kwestii zaś wskazywanego przez M. K. współdziałania oskarżonej przy dokonywaniu kradzieży z przywołaną wyżej młodą kobietą, sąd zeznania te uznał za ocenę świadka, a nie twierdzenie o faktach.

Dowody z dokumentów, jak też z opinii sądowo-psychiatrycznej, nie były w sprawie kwestionowane i cieszyły się bądź to urzędowym charakterem, bądź też fachowością sporządzenia – i to przez osoby posiadające odpowiednią wiedzę specjalistyczną.

W świetle tak przeprowadzonego postępowania dowodowego sąd przypisał oskarżonej sprawstwo co do rozłożonej na dwa działania kradzieży mienia na szkodę spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (...). Oskarżona w stosunkowo krótkim odstępie czasu (niespełna trzech godzin) odwiedziła oba sklepy tej sieci i w każdym z nich w analogiczny sposób dokonała kradzieży opisanych testerów perfum. Sama się też do tego przyznała, a z zeznań M. K., który w dacie czynów posiadał bezpośredni kontakt z pracownikami obu sklepów, wynikała wartość każdego ze skradzionych przedmiotów. Fakt, iż oskarżona działała w tak krótkim odstępie czasu, w sposób identyczny, a nadto w sklepach

tej samej sieci perfumeryjnej, nakazywał uznać, że działanie oskarżonej zrealizowane zostało ze z góry powziętym zamiarem, to jest jako czyn ciągły.

Stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonej – zważywszy z jednej strony na dwukrotności działania oskarżonej, ale z drugiej strony także na niezbyt wysoką wartość szkody – oceniono naj średni.

Sąd nie stwierdził istnienia okoliczności wykluczających, czy też ograniczających winę oskarżonej, co dało podstawę do przypisania oskarżonej pełnego stopnia winy, co do wskazanego czynu. Oskarżona działała w zamiarze bezpośrednim, z chęci uzyskania dla siebie cudzego mienia. Była przy tym – jak ocenili biegli psychiatrzy – w pełni poczytalna.

Przy wymiarze kary na niekorzyść oskarżonej przemawiało to, iż mimo że jest ona osobą dobrze sytuowaną (posiada własne mieszkanie, samochód, utrzymuje się z oszczędności) – to jest mogąc legalnie wchodzić w posiadanie mienia poprzez jego zakup – zdecydowała się na dokonywanie kradzieży. Bez wątpienia dodatkową okolicznością obciążającą był fakt uprzedniej karalności oskarżonej.

Na jej korzyść zaś przemawiało przyznanie się do popełnionego czynu i ujawnienie faktu dokonania innych jeszcze kradzieży. Sąd miał tu także na względzie sytuację osobistą – emocjonalną – oskarżonej. Nawet bowiem biegli psychiatrzy potwierdzili, że na terenie Niemiec przeszła ona ciężki epizod depresji, w wyniku czego obecnie nadużywa tak środków uspokajających jak i alkoholu.

Mając na uwadze powyższe przesłanki sąd wymierzył oskarżonej za popełnione przestępstwo karę 4 miesięcy pozbawienia wolności. Nadto w związku z faktem, iż przestępstwo zostało popełnione celu osiągnięcia korzyści majątkowej sąd orzekł wobec niej odpowiednio wysoką (adekwatną do jej aktualnych możliwości finansowych) grzywnę. Tak ustalona kara, zdaniem sądu, odpowiada stopniowi winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonej oraz spełniać winna względem niej cele wychowawcze i zapobiegawcze.

Z uwagi na zasadę prymatu kar wolnościowych nad izolacyjnymi sąd zobowiązany był do rozważenia możliwości warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. W niniejszej sprawie sąd uznał, że dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności może mieć zastosowanie. Co prawda oskarżona była już wcześniej karana sędownie – także za kradzież – tym niemniej z pola widzenia sądu nie uchodziło to, że orzekane wobec niej wcześniej kary były karami wyłącznie finansowymi. Z tych też przyczyn sąd uznał za celowe dać oskarżonej szansę i wymiar kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesić. Uwzględniając jednak to, że oskarżona po raz kolejny, w krótkim czasie, weszła w konflikt z prawem, okres próby zakreślono jako trzyletni, a nadto oskarżoną oddano w tym okresie pod dozór kuratora. Rozstrzygnięcie powyższe pozwoli na właściwe zweryfikowanie, czy pozytywna prognoza kryminologiczna, jaką sąd postawił wobec osoby oskarżonej, była trafna, czy nie.

Przy orzekaniu stosowano wobec oskarżonej ustawę karną obowiązującą do 30 czerwca 2015 r. – jako względniejszą – gdyż w świetle obecnie obowiązującego kodeksu karnego obligatoryjnym przy stosowaniu probacji byłoby orzeczenie wobec oskarżonej jeszcze co najmniej jednego z obowiązków karnych, określonych w art. 72 kk.

Sąd zastosował wobec oskarżonej także środek karny w postaci obowiązku naprawienia całości szkody wyrządzonej przestępstwem. Ten środek kary, oprócz swego restytucyjnego charakteru, winien też odpowiednio wychowawczo oddziaływać na oskarżoną na przyszłość.

Na poczet orzeczonej grzywny zaliczono oskarżonej okres jej zatrzymania przez Policję.

W sprawie nie zachodziły przesłanki do orzeczenia wobec oskarżonej przepadku śrubokręta, cążek i torebki damskiej wyłożonej folią aluminiową. Nie ustalono bowiem, aby oskarżona przedmiotów tych używała do realizacji przypisanego jej przestępstwa.

Oskarżoną obciążono na koniec kosztami sądowymi, wynikłymi z prowadzonego przeciw niej postępowania karnego zakończonego skazaniem. W ramach tych kosztów sąd ustalił również stosownie do powołanych przepisów adekwatną opłatę karną za to postępowanie.